

Přímá stezka

Jógická praxe
k poznání skutečnosti

KVĚTOSLAV
MINAŘÍK

Přímá Stezka

Vydavatelská řada PŘÍMÁ STEZKA
Svazek 2

CANOPUS

KVĚTOSLAV MINAŘÍK

Přímá Stezka

Jógická praxe k poznání skutečnosti

CANOPUS
Praha 2026

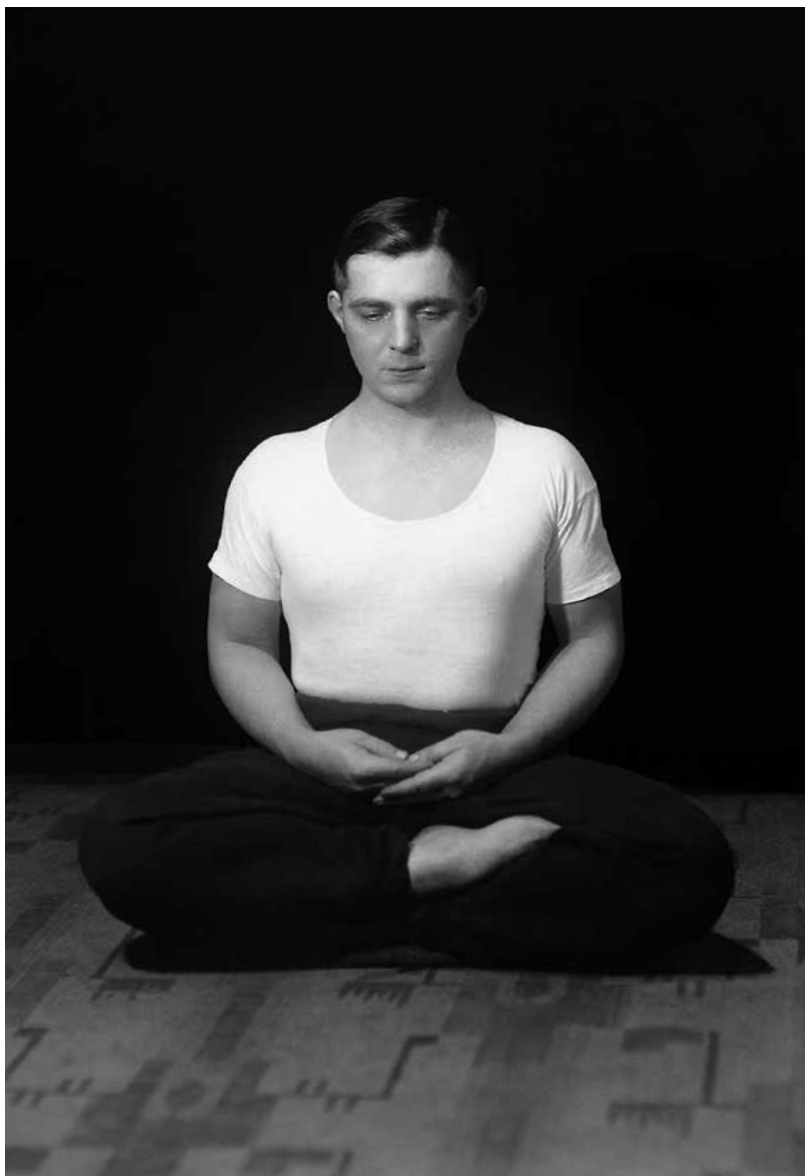
© Květoslav Minařík – heirs, 1974, 2026

© CANOPUS, 2026

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být reprodukována nebo rozšiřována bez písemného souhlasu majitele autorských práv.

Dále je bez písemného souhlasu majitele autorských práv zakázáno automatické vytěžování textů a jiných dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU.

ISBN: 978-80-7708-006-4 (formát pdf)

Autor v roce 1939

OBSAH

PŘEDMLUVA K DRUHÉMU VYDÁNÍ	11
PŘEDMLUVA K PRVNÍMU VYDÁNÍ	15
Kapitola I	
ÚVOD	21

ČÁST PRVNÍ NEJROZŠÍŘENĚJŠÍ NÁBOŽENSKÉ A EZOTERNÍ SMĚRY VE SVĚTLE PŘÍMÉ STEZKY

Kapitola II	
NÁBOŽENSTVÍ A ŽIVOT	33
Kapitola III	
SPIRITISMUS	43
Kapitola IV	
MAGIE	51
Kapitola V	
MYSTIKA	61
I. Mystická cvičení	61
II. Mystické stavy	73
III. Milost boží	82
IV. Odevzdanost do vůle boží	88

ČÁST DRUHÁ

DŮLEŽITÉ KAPITOLY VZTAHUJÍCÍ SE K PRAXI PŘÍMÉ STEZKY

Kapitola VI	
ČÁST FILOZOFIE PŘÍMÉ STEZKY	97
I. Bůh	98
II. Osobnost neboli člověk	103
III. Svět	108
Kapitola VII	
OTÁZKA VŮDCE	113
Kapitola VIII	
MODLITBA A VÍRA	119
Kapitola IX	
ZNOVUVTĚLOVÁNÍ	131
Kapitola X	
NELPĚNÍ	139
Kapitola XI	
PRÁNÁJÁMA	149
Kapitola XII	
HADÍ SÍLA	157
Kapitola XIII	
DŽŇÁNAJÓGA	179

ČÁST TŘETÍ

PŘÍMÁ STEZKA V PRAXI

Kapitola XIV	
ZÁKLADNÍ POKYNY	197
Kapitola XV	
MORÁLNÍ PŘEDPISY	213

Kapitola XVI	
KARMAJÓGA	239
Kapitola XVII	
BHAKTIJÓGA	261
Kapitola XVIII	
KONCENTRACE	279
Kapitola XIX	
VELKÁ KONCENTRACE	295
Kapitola XX	
SAMÁDHI	301
Kapitola XXI	
MYSTICKÉ VÝSLEDKY	315
Kapitola XXII	
PRAXE PŘÍMÉ STEZKY STRUČNĚ	327
DOPORUČENÁ ČETBA	333
POZNÁMKA VYDAVATELE K PÁTÉMU VYDÁNÍ	335
SLOVNÍČEK POJMŮ	337
REJSTŘÍK	353

PŘEDMLUVA K DRUHÉMU VYDÁNÍ

K vydání *Přímé Stezky* jsem byl veden úmyslem upozornit na tuto knihu ty, kdo hledají v tzv. tajných naukách. Při svém hledání se totiž setkávají s různými tvrzeními, která mohou být mnohými fakty vyvrácena. To by snadno mohlo zničit jejich víru, že se snad v tomto světě, utápějícím se v materialismu se vši jeho bezohledností k duchovním hodnotám, může stále ještě najít něco lepšího, co vede k rozvoji duchovních hodnot a dobra vůbec.

Když jsem se rozhodl napsat toto dílo, měl jsem na zřeteli, že jsem jím povinen těm, které jsem viděl zapadat do názorového bludiště, jež před nimi rozprostřeli interpreti mystiky, kteří ji sami chápali jako prostředek k rozmnožování smyslových senzací. Připomínal jsem si jejich zklamání, které vyústilo jednak do nevíry v duchovní nauky, jednak do přesvědčení, že i mystika je jedním z prostředků k obhajování zevní existence těch, kdo o ní píšou. Pokud jde o ty, kdo prostřednictvím tzv. mystických cvičení zapadli do neovladatelných vizí a duševních stavů, na ty jsem již myslet nemohl, neboť jim jejich zúžené vědomí podle mého názoru i objektivně nedovolovalo nevěřit senzačním prožitkovým stavům.

Toto moje stanovisko však neuznávali ani nechápali ti, kdo se cítili být „oficiálními zástupci“ mystické veřejnosti. I když jsem měl za sebou pouze čtyři a čtvrt roku nepravdivé školní docházky, přesto jsem nepostrádal vysoké mystické zkušenosti. Podařilo se mi přece již v roce 1926 uvést svou bytost do bodu symbolizujícího zbožštělé vědomí, které jsem nezbavil ani sdružující síly jáství, ani kvalit, jimiž se vyznačuje tělo. Za těchto okolností jsem ovšem přenesl sebe sama ze vztahů časově prostorových do transcendentna, které pro mě bylo pouze základnou, z níž jsem mohl jako nezúčastněný pozorova-

tel subjektivního života prohlédat celou problematiku žití, řešitelnou spíše psychologicky než citovým unesením. A tak jsem nabyl vhledu, který doplnil mé vzdělání a učinil mne plně odpovědným za všechno, co píšu.

Když jsem však psal tuto knihu, neměl jsem žádné spisovatelské zkušenosti. Proto jsem udělal několik kopií a nechal jsem je komentovat několika svým přátelům, kteří se mi zdáli psychologicky zastupovat některé skupiny lidí, kteří by tuto knihu mohli dostat do rukou. Podle jejich komentářů jsem pak hodlal posoudit, zda je dílo takové, jaké jsem je chtěl mít. Tak se stalo, že jsem čekal celé dva roky na komentáře právě od člověka, který pro mě představoval racionalistu v nejpozemštějším smyslu toho slova, avšak se sklony hledat i v ezoterismu. Když jsem od něho konečně svou práci i s komentáři obdržel, zamítl jsem myšlenku vydat ji knižně.

Po tomto rozhodnutí jsem si teprve náležitě uvědomil, že je to jenom hra sil nepřátelských mystice, a proto jsem pomýšlel na přepracování celého díla, aniž jsem se opíral o názor kohokoli dalšího. To bylo někdy v létě 1938. Zatímco jsem takto uvažoval, vyvstal přede mnou nepřítel duchovního života a jasně prohlásil, že se mi dílo vydat nepodaří, neboť „zatřese světem“. Tím došla trpělivost i mně a rozhodl jsem se, že dílo přepracuji a vydám.

Pracoval jsem znovu, přitom jsem se opíral jen málo o knihu původní a snažil se, abych byl hotový co nejdříve. Tak se stalo, že téměř od psacího stroje šel tento spis do tisku jako hrubá práce a korektury jsem mohl provádět již jen nedokonale. Kromě toho vznikly i obtíže technické, takže kniha vyšla jako dítě spěchu snad čtrnáct dní před okupací naší republiky.*

To předesílám, abych odůvodnil zásahy do prvního vydání.

Čtenáři byla kniha dobře přijata. Musel jsem však konstatovat, že většinou sahali k pracím, které jim zdánlivě slibovaly úspěch bez nechtutných mravních cvičení, především však k cvičení s hadí silou. To by znamenalo, že většině lidí nejde o to, aby se umravnila a tak stoupali na žebříku duchovnosti bytostnými hodnotami vytvářenými

* Hitlerova okupace Československa 15. 3. 1939. (Pozn. vyd.)

Kapitola I

ÚVOD

Neexistuje snad jediný člověk, jemuž by osud nepoložil otázku, jaký smysl a účel má život. Odpověď závisí na vnitřním založení a také na výchově. Moderní výchova si náležitě nevšímá citového života, jehož sféra objímá více než projevený svět. Tím více však ukazuje smyslový život jako realitu, která zasluhuje, aby byla studována co nejpečlivěji. Tím moderní výchova odvrací pozornost k věcem vnějším a citovou a pudovou oblast ponechává nekontrolovanému růstu.

Jako výsledek této výchovy roste nevědomost o duševním životě a upadá mravnost, která je přímo závislá na kvalitě citění. Chce-li si někdo, kdo uznává jenom smyslové jsoucno, zodpovědět otázku o smyslu a účelu života, nenalézá důvod pro vyšší mravní zřetel. Uspořádání společnosti mu dobře ukazuje, že je zbytečné, aby se omezoval v počtcích, a bezpodstatné, aby se utěšoval dobrými skutky, zvláště když je přitom nucen trpět. Vidí stále jenom to, že život začíná zrozením a končí smrtí, a to ho nutí, aby hledal uspokojení bez ohledu na city ostatních lidí. Chce se totiž zcela ponořit do požitků, aby uhasil oheň žádostivosti, který mu působí jak duševní, tak i fyzické napětí a utrpení. A nenalézá žádný rozumný důvod, proč by se měl mírnit. Je přesvědčený, že jsme prach a v něj se opět obrátíme a že nám zůstávají jen uspokojující vzpomínky na to, co jsme užili.

Je snad zřejmé, že jsem v poslední větě vyjádřil názory člověka výchovou podvedeného. A těmto názorům nepropadli pouze jedinci. Rozšiřují se stále více a někdy v budoucnu se možná stanou vlastní všem lidem. Potom budou filozofické odpovědi na otázky života velmi jednoduché, neboť nebude již existovat nic kromě hmoty a zvířecím citěním inspirovaného rozumu.

Zatím však ještě existují lidé, kteří jasně vidí, jak hluboký význam má v realitě citové žití. Uvědomují si i to, že oheň žádostivosti nelze uhasit tím, že ho budou stále sytit. Protože si to uvědomují, kladou si otázku, jak si správně počínat, aby je to vedlo k dokonalému uspokojení. Filozofická stránka praxe Přímé Stezky jim k němu ukazuje cestu nejen sliby, jež mají sugestivně působit na jejich rozum a mysl, ale i poukazy na určité druhy tělesného, duševního a morálního úsilí.

Vzhledem k tomu, co jsem právě řekl, vzniká otázka: může mít určitá duševní činnost vliv na to, abychom mohli postřehnout pravdu? Nauka Přímé Stezky praví, že ano, poznáme-li účinky pozorovací schopnosti, jíž jsou lidé více nebo méně vybaveni. Je-li tato schopnost někam usměrněna, stává se analyzující silou, která přináší poznání o podrobnostech pozorovaných jevů. Moderní výchova však usměrňuje pozorovací schopnost pouze k vnějším věcem. Vede tím člověka jen k poznání smyslového jsoucna, ale neumožňuje mu, aby pronikl k prazáklaďu jsoucnosti, který má tak vysokou kvalitu, že uniká postřehu, jakého je schopen člověk s roztříštěnou myslí.

Praxe Přímé Stezky naproti tomu člověka učí usměrňovat pozornost do nitra. Má si utvořit bod v podobě prázdnoty kdesi v těle a pozorovat ho. A duševní síly, které jsou v neustálém pohybu, se dotknou této prázdnoty, načež tato prázdnota vystoupí jako postřehnutelný objekt. Potom je nutné ji sledovat. Tím pozná vztahy mezi jevy a kvalitami a na základě toho karmu*. Později člověk pozná své vnitřní Já a tím zároveň rozřeší otázku trvání své vlastní existence. Potom již nebude propadat bludné domněnce o absolutním konci svého vlastního života, ale přímo pozná, že má nekonečný život se všemi vlivy činů, působících na něho podle své povahy. A tak se přibližuje ideálu dokonalosti, který spočívá v tom, že odmítne tvořit jakoukoli karmu.

Z toho je zřejmé, že se praxe Přímé Stezky dotýká velmi široké životní oblasti. Neuchyluje se ani k hypotézám, ani k vysvětlování podle nějakých dogmat, ale vede člověka k tomu, aby zpracovával svůj vlastní duševní život a snažil se jej přetvořit v nástroj, použitelný k hlubšímu přímému poznání.

* Osudové předurčení.

Kapitola II

NÁBOŽENSTVÍ A ŽIVOT

*Co je žid, co je křesťan, co je pohan? Je jménem
pro ty, kteří mají náboženství místo víry.*

Gustav Meyrink: Zelená tvář

Cílem všech náboženských směrů je realizace duchovního stavu, nazývaného Bůh. To vyplývá z jejich předpisů, jimiž jednak argumentují a jednak se snaží své přívržence přimět k tomu, aby usměrnili svou mysl k Bohu jako k vyšší jsoucnosti; ta je člověkem dosažitelná, jestliže poutá mysl. Dosažitelnost boží jsoucnosti nebo jejích kvalit se dá vysvětlit tak, že předmět, jímž se člověk v mysli neustále zabývá, postupně naplňuje celý jeho život a nakonec ho prostřednictvím myšlenkové náplně vede k ztotožnění s ním. Tím jsme si osvětlili cestu k pochopení tématu této kapitoly. Nicméně je třeba, aby otázka realizace Boha byla zodpovězena šířeji. Zároveň odpovím na otázku, zda můžeme náboženskou problematiku „vyřešit“ tím, že ji budeme pokládat za zpátečnickou a bezúčelnou.

Chceme-li správně odhadnout psychologický význam náboženství, byť i exoterního, musíme v první řadě přihlédnout k tomu, kterým směrem obrací myšlení člověka, jaké tvoří ideály a jaké jsou jeho cíle. Dále je třeba přezkoumat, jaký vliv má jeho idea na tvoření mravních kvalit, a z toho deduktivně odhadovat, jakým způsobem náboženství ovlivní společenský život a v důsledku toho i osud každého individua. Budeme-li o tomto tématu uvažovat, dospějeme k závěru, že psychologický význam náboženství v mravním smyslu je velmi vysoký. Zjistíme totiž, že jeho mravní příkazy přispívají k tomu, aby se odstranilo sobectví, které je podmíněné strachem ze smrti. Při studiu psychologického významu náboženských nauk si však nesmíme vši-

mat např. toho, že sami představitelé náboženství často nevěří v církevní dogmata a ve význam skutkových čností, nedbají božských příkázání a jsou pokryteční. Jejich jednání je totiž založené na nevědomosti, která pramení z toho, že neovládli a nepřemohli živočišnost; je to pouhé kupčení, které neovlivňuje pravou ideu pravého náboženství. Propagujte nejideálnější ideu, a přece, svěťte-li její uskutečnění lidem, vždycky shledáte, že v ní našli i jiné cíle než ty, které jste měli na mysli. Proto nemusí být závadnými jevy v náboženství vinna nauka, ale ti, kdo ji provádějí a uvádějí do života. A nelze se tomu divit. Jsme stále svědky toho, jak se lidé s nejsobečtějšími úmysly chápou myšlenek několika idealistů a využívají je ke svým pozemským cílům. Na to musíme vždy pamatovat. Teprve potom budeme schopni správně oceňovat původní myšlenky v nauce a nedáme se zmást jevy, které provázejí její uskutečňování.

Zkoumáme-li tendence tzv. pokrokových směrů, které úplně popírají realnost duševního života, dospějeme k závěru, že jejich hlavní ideou je co nejhlouběji se podrobit živočišným sklonům a smyslovému světu. Tato myšlenka je celkem dobrá, pokud uvěříme, že cílem tohoto podrobení je zpříjemnit lidem život. Záleží však na tom, nevede-li bezohlednost jednotlivce k duševnímu a citovému životu jiných lidí k mravní nespoutanosti, která chce všechno využít pro sebe a neohlíží se, zda tím budou poškozeni ostatní lidé. Víme, že na světě je určité kvantum hodnot. Ty dostačují, aby celek mohl slušně žít. Co se však stane, když jsou lidé nemorální, neboť se zbavili „předsudků“? Zda se tím nerozpoutá démon sobectví, jehož ideálem je urvat z existujícího množství hodnot pro sebe co největší část? Jistě nemusíme dlouho přemýšlet, abychom přišli na to, že se tímto způsobem vytvoří společenské vrstvy, z nichž jedny žijí až v bezuzdném barbarském přepychu a jiné až v nejstrašlivějším strádání. A marné jsou teorie přesycených žaludků o řešení hospodářské, morální a společenské krize. Dokud každý jednotlivec nepochopí, že je i jeho morální povinností, aby se snažil vyrovnávat společenské rozdíly, dotud potrvá bída, již by věk rozumu, techniky a zdánlivé osvícenosti rád zamaskoval zevním zdáním, že současná lidská společnost žije na vysoké životní úrovni.

POZNÁMKA VYDAVATELE K PÁTÉMU VYDÁNÍ

Text pátého vydání Přímé Stezky byl připraven na základě poslední verze originálu korigované Květoslavem Minaříkem začátkem 70. let 20. století. Text byl znovu revidován a rovněž upraven podle aktuální jazykové normy. Do textu byly také doplněny vysvětlivky pod čarou Květoslava Minaříka z poslední verze originálu a také několik vysvětlivek vydavatele u pojmů, které již v současné době nejsou všeobecně známé nebo jsou v knize použity specifickým způsobem (např. spirítismus nebo adept). U vysvětlivek, které nevložil do textu Květoslav Minařík, je vždy na jejich konci uvedeno, že jde o poznámku vydavatele. Na závěr knihy byl zařazen slovníček pojmů Květoslava Minaříka k některým výrazům použitým v textu a také rejstřík.

SLOVNÍČEK POJMŮ

absolutno (z lat.) — nezávislé, neměnné a nepodmíněné jsoucno; v hierarchii kosmických jevů to nejvyšší. Zářící prvek, který přijímá a duchovně oživuje všechno stvořené.

abstrakta (z lat.) — v mystice pomyslné skutečnosti, které se nám skrývají za oblastí vykázanou našim smyslům. Mají však vibrační charakter a jsou reálné pro všechny jevy své vlastní sféry. Lidé s citlivějším a rozvinutým vnímáním je vycítují, u ostatních působí na jejich podvědomí.

adept* (z lat.) — mistr jógy, který prošel celým kursem mystického vývoje a na základě toho poznal procesy mystickým úsilím vyvolávané a celou bytost přetvářející.

ádžňá (sans.) — šesté ze sedmi psychických nervových center; leží mezi obočím. Podrobněji viz čakra.

ákáša (sans.) — éter; stavební látka stvoření, která souvisí s prostorem.

anáhata (sans.) — čtvrté ze sedmi psychických nervových center; leží v míšní oblasti srdce. Podrobněji viz čakra.

anděl (z řeč.) — z křesťanského hlediska mravně čistá a ušlechtilá bytost nadsmyslového světa. Je jich více druhů.

antropomorfní Bůh — Bůh Stvořitel, který má lidskou podobu a vlastnosti. Kdyby však měl Bůh zcela stejnou podobu jako člověk, měl by i jeho mravní nedostatky. Proto je lépe pokládat Boha za všepřonikajícího Ducha.

* Viz poznámka pod čarou na str. 25. (Pozn. vyd.)

apána (sans.) — druhý z deseti váju neboli psychických dechů, které se projevují jako funkce prány, životní síly těla. Je umísťována do krajiny vyměšovacíh orgánů, kde vládne podvědomým komplexům. Viz též prána a váju.

apas (sans.) — voda, živel tekutého stavu, princip chuti v jógické filozofii.

askeze (z řeč.) — přísný způsob života, odříkání.

astrální (astrální svět) (z lat.) — hvězdný; nadpozemský. Z absolutního hlediska sféra bytostí, jejíž obdobou je celá psychická oblast tvorů. Do této sféry se zařazují všechny personifikující se emanace, které vznikají z citových a pudových vzduť bytostí. Proto je jejich podoba velmi rozdílná.

astrální tělo — silueta hmotného těla člověka, vznikající z jeho fyzikálních emanací. Jeho forma je vytvářena pojmy, s nimiž pracuje mysl a vědomí člověka. Projevuje se jako pasivní duchovitý jev, tj. jako samovolné vyzařování bytosti zatížené nižšími zájmy, nebo jako jev poněkud zářivý nebo fosforeskující, který vzniká z nahromaděných zásluh.

aura (z řeč.) — ovzduší, opar, vánek. V mystickém smyslu obtížně postřehnutelná fosforescence obklopující každý jev. Může být vnímána zrakem, sluchem, čichem, chutí i hmatem nebo citem, což je dokázáno tím, že každý v každém vzbuzuje dojmy.

bardo (tib.) — stav mezi okamžikem smrti a okamžikem nového vtělení, v němž je pasivní intelekt zemřelého člověka vystaven kaleidoskopu jevů nejprve pokojných, pak hrozivých a nakonec sféře přeludů jako např. ve snu.

Bhagavadgíta (sans.) — Zpěv Vznešeného; filozofická epizoda indického eposu Mahábhárata. Pojednává o józe, božském bytí a nesmrtnosti.

bhakta (sans.) — uctívač osobního Boha, tedy bhaktijogín.

bhaktijóga — jóga lásky a oddanosti k Bohu.

KVĚTOSLAV MINAŘÍK

Přímá Stezka

Vydavatelská řada PŘÍMÁ STEZKA

Svazek 2

Obálku navrhl Richard Bergant

K vydání připravila PhDr. Zora Šubrtová a kol.

Vydal Canopus, z. s., Synkovská 14, 160 00 Praha 6

www.canopus.cz, canopus@canopus.cz

Praha 2026

Třetí vydání ve formátu pdf podle pátého (v Canopusu čtvrtého) tištěného vydání (první vydání v pdf 2012)

Stran 364

Sazbu zhotovil Jaroslav Pátek

ISBN: 978-80-7708-006-4 (formát pdf)

Od téhož autora:

Vydavatelská řada **PŘÍMÁ STEZKA**

BESEDA BOHŮ

JÓGA V ŽIVOTĚ SOUČASNÉHO
ČLOVĚKA

CESTA K DOKONALOSTI

SVĚTLO GÉNIŮ

SPÁSA

VNITŘNÍ SMYSL NOVÉHO ZÁKONA

MALÝ MYSTICKÝ SLOVNÍK NAUČNÝ

Nyánatiloka a Květoslav Minařík:
SLOVO BUDDHOVO

W. Y. Evans-Wentz a Květoslav Minařík:
TAJEMSTVÍ TIBETU 1, 2

H. P. Blavatská a Květoslav Minařík:
MAHÁJÁNSKÉ TEXTY

W. Y. Evans-Wentz a Květoslav Minařík:
MILARĀPA

KÉČARA

PRAXE PŘÍMÉ STEZKY 1, 2, 3

Vydavatelská řada **DRAHOKAMY**

TAJNÉ ZASVĚCENÍ

DRAHOKAMY 1, 2

A. David-Néelová a Květoslav Minařík:
PRONIKAVÝ VHLED

PATAŇDŽALIHO JÓGASÚTRA

LAO-C'OVO TAO-TE-ŤING

OSTATNÍ

Květoslav Minařík:
PROGNOSTICKÁ ASTROLOGIE

Od dalších autorů:

Vydavatelská řada **ÚSVIT**

Karl A. Gjellerup:
POUTNÍK KÁMANÍTA

Edward Bulwer-Lytton:
ZANONI

Objednávky přijímá:

CANOPUS, z. s., Synkovská 14, 160 00 Praha 6 <https://www.canopus.cz>

e-mail: canopus@canopus.cz | slovensko@canopus.cz

e-shop: <https://eshop.canopus.cz> | <https://eshop.canopus.cz/sk>

KVĚTOSLAV MINAŘÍK (1908–1974)

Český jogín a mystik, který v mládí do nehlubších podrobností poznal a sám na sobě uskutečnil nejvyšší duchovní a mystické ideály Východu, aniž přitom ztratil kontakt s občanským životem. Svě zkušenosti potom formuloval jako originální, z knih nevyčtenou duchovní nauku, jež vychází z psychologie a způsobu myšlení současného Evropana. Vede jej životem a zdokonaluje jeho bytost jako celek; nezabývá se jen fyzikou, mravní nebo mentální složkou, ale harmonicky je rozvíjí všechny najednou.

Přímá Stezka uvádí čtenáře do duchovního života na základě životních zkušeností. Nazývá se tak proto, že učí, jak se vyhnout oklikám na cestě k dokonalosti a dosáhnout cíle přímo. Autor systematicky vysvětluje metody a prostředky, jak dospět ke změně pocitového prožívání a proměnit celou bytost ve smyslu kladných duchovních kvalit. Popisuje duchovní vývoj a poučuje o povaze všeho dění na duchovní cestě až k nejvyšším výsledkům.

První část se zabývá náboženstvím, spiritismem, magií a mystikou; poukazuje na nesrovnalosti nebo nebezpečí s nimi spojená, vyzdvihuje však i to dobré, co tyto směry obsahují. Druhá část knihy rozebírá různé aspekty spojené s filozofií a praxí Přímé Stezky (např. Bůh, modlitba, znovutělování, nelpění, džánajóga). Třetí část popisuje metodiku praxe Přímé Stezky (např. absolutní nezbytnost dodržování morálních předpisů, postup prostřednictvím karmajógy a bhaktijógy při začlenění do povinností každodenního života, koncentrace aj.).

Třetí vydání e-knihy vychází z pátého tištěného vydání Přímé Stezky z roku 2026, které bylo připraveno na základě poslední verze originálu korigovaného Květoslavem Minaříkem začátkem 70. let 20. století. Text byl znovu revidován a rovněž upraven podle aktuální jazykové normy. Byly také doplněny poznámky pod čarou Květoslava Minaříka z poslední verze originálu a několik vysvětlivek vydavatele u pojmů, které již v současné době nejsou všeobecně známe nebo jsou v knize použity specifickým způsobem. Na závěr knihy byl zařazen slovníček pojmů Květoslava Minaříka k některým výrazům použitým v textu a také rejstřík. Ve formátech ePUB a mobi není rejstřík zařazen.